

տեղ էր հին Հայաստանի և հին Արաստանի ձիւղ սահմանը,—այդ պատկանում է գիտութեանը, և այդ մասին եզրակացութիւն գուրս բերելը վայել չէ ոչ ինձ, ոչ էլ ձեռք, այ՛ Միքէլանձէ: Այդ թղթինը գիտութեանը:

Գ. Ա.

ՆԱՄԱԿ ՔՈՒՔՈՒՅԻՑ

Սեպտեմբերի 15-ին

Վերջապէս Գոթային էլ բազմ ունեցած տեսնելու ամառ 13-ին երեկոցեան ժամ 8-ին Հնագիտական ժողովի բազմախումբ և մարդկային ազգի նշխարները և բեկորները սիրող սնդամները: Այդ երեկոց Գոթայիսի երկաթուղու կայարանը լինել էր խուռն բազմութեամբ, որտեղ երևում էր ամեն տեսակ շրջանի արանց և կանանց մեծ բազմութիւն: Իջնանը լուսաւորված էր ճրագներով, ամուռ էին զինուորական երաժշտական երեք խումբ: Երեկոցի քաղցր և գեղեցիկ էր կարծես թէ ընտելան էլ մեզ հետ ուրախ և մտածման մէջ էր: Կինականները վազմաները երևուն պէս պիտոյեանայի ուրախներն էին զրդուում լողորների ականջները: Բազմային կարգանքով լինանք բոլոր գիտական հիւրերը իջնանային դանազան հիւրասեր անձանց տները: Միւս օրը առաւօտեան քաղաքի փողոցներում ուրախ սպմունքներ էին լսում և քաղաքը մեծ շարժողութեան մէջ էր: Կնքան բազողաւոր էր այդ օրը քաղաքը, որ վաղ ատուտան անանում էր իւրօրային գանազան քաղաքներից եկած պրոֆեսորներին:

Նոյն օրը, առաւօտեան ժամի 10-ին, ամբողջ ուսումնական խումբը ուղեկցութեամբ տեղական բարձր ծառայող և միւս շրջանների անձանց կառնելով և ձիաներով սղակելով գնում էին զեպի Գեղարթ վանքը: Աւերողը չեմ համարում ծանօթանալ համառու կերպով ընթերցողներին վրաց հնչակաւոր վանքի հետ: Գեղարթ մի փոքրիկ գիւղ է և յանուն նրա վանքն էլ անուանվում է Գեղարթ վանք: Ինքը գտնվում է Գոթայից չորս զեպի արեւելք 8 կերտ հեռավորութեամբ, և շինված է մի լեռան վրա, նրա չորս կողմը բազողում է անառտա հիւսակով տեսարանն Վանքը շինած է 11-րդ դարում, վրաց Գաւթի թագաւորի օրով (մականունանեալ Գաւթի Շիրադ): Նրա մեծութիւնն է Մթնաբլի վանքի չափը, կառուցված է սրբատաշ քարերով և համարան թէ նոյն ճաշակով, ինչպէս Մցխեթին: Մեծ. պ. պ. պրոֆեսորները ամբողջ 4 ժամ ուշադրութեամբ քրքրում էին ամենայն ինչ, և ինքս լուսում էի նրանց հետաքրքրութեան զգալի բաւականութեամբ: Վանքում կային շատ մարգարտեայ, սոյն, արծաթէ և հազուադեպ ակնիքով զարդարված եկեղեցու հին սպասներ, Վանքի գանձերի հարստութեամբ, ինչպէս լսեցի, միլիոններ է հանում: Այնտեղից նոյն երեկոցեան ժամի 4-ին գնացին Մոծանիք անունանեալ վրաց վանքը, որը մտակ է Գեղարթին, բայց այնտեղ ոչինչ բաւականութեամբ չը ստացան: Մի և նոյն ժամին վերադարձան քաղաքը կառնելով և ձիաներով, անա այդ օրը նշանաւոր եղաւ: Իմէրէթի վանքերի համար, որտեղ տեսնվում էր երկու սեռի անդամներից բազմացած ուսումնական մի խումբ: Միւս օրը առաւօտեան բարձրացան քաղաքի մտակ սարը, որտեղ կառուցված է վրաց սեմալարիս առաջնորդարանի հետ:

Այդ սարի վրա կայ խորհուրդ պատերով մի մեծ վանք, որտեղ գտնւ են նորերեան, ինչպէս ստուռ են, գետին մէջ կարակում թաղված հինաւուրց գանձ: Կէտրին բոլոր գիտականները բաժանվեցան իմէրէթի հին քաղաքից և ուղեւորվեցան զեպի Թիֆլիս բաւականութեամբ և ուրախ սրտով:

Գոթայիսի հայ հասարակութիւնը անհասարակութեամբ սպասում էր մեծ, պ. պ. նայաջեղ պրոֆեսորներին, այն է պ. Էմիլին և պ. Պատկանանին: Հայր իւրաքանչիւր պատրաստել էր մի տուն գեղեցիկ զարդարված հայ պրոֆեսորների համար, այն ինչ հաւաքված հայ հասարակութիւնը իմանալով պ. Երիցեանի լայնարարութեանց օր պ. պ. պրոֆեսորները տկար են և այս պատճառով Վեկան շատ ցանկանայ որ նրանց տեսութեամբ շարժանացան և զրկվեցան այն միջխորհուրդները, որին սպասում էին իրանայ արխանայից պրոֆեսորներին: Յիշեալ տու-

նը լուսաւորված էր գոյն-զգոյն լապտերներով և ճրագներով, ամեն առաջ փողոցի երկու կողմը լինել էր հայ կանանցով և մանուկներով: Գոթայիսի հայ հասարակութիւնը է բոլոր արտե բարեմանքներով և առողջութեան և երջանիկ օրեր մեծանուն պ. պ. նայ պրոֆեսորներին: Աւելացնում եմ նաեւսիս վրա, որ մի քանիքը ներկայ հնագիտական ժողովի անդամներից բարձրանեցին այցելել տեղական հայոց ծխական ուսումնարանը և ուրախ դեմքով նայեցին էին առաջարկում թարգմանի միջնորդութեամբ աշակերտանաց: Կէս ժամ մնալուց յետո՛ւ՝ դուրս եկան ուրախ սրտով գիտութեան այս աղբաակի տաճարից:

Յ. Ամիրաղեան

ՆԱՄԱԿ ՄՈՋԻԳՈՒԿ

Սեպտեմբերի 16-ին

Ձեր պատուական լրագրի վերջին համարներում երեկոցին մի քանի լուրեր Մոզգոցից հաղորդած. մեծ ուրախութիւն էր մեզ համար տեսնել, որ մեր հասարակական գործերը այսօրս երկու ժամանակ ընդհանրութեան համար անդայս մնալուց յետ, վերջապէս լոյս աշխարհ էին երեւում: Սակայն, այդ ուրախութիւնը տեղի տուցի տեղութեան, տեսնելով որ հաղորդած լուրերը ամենաբիշ բացատրութեամբ, համարաւ բարձր են անձեղ ու աղաւաղված էին: Մի կողմ թողնելով միւս լուրերը, որոնց անձեղութիւնը կարճ եղած ժամանակ չեմ զրանայ մի առ մի ցնջատը, ես ցանկանում եմ այժմ մասնագոյց լինել ՎՄակի չ. 162 Մոզգոցից հաղորդած լուր վրա: Անա այն լուրը, ՎՄոզգոցից սեղ գրում են: Պետրոս Գանձուանում էր շեղ օրիորդական զարկը և կառուցանում Մոզգոլում և մտ օրերս պարտը մեր երկես զարդցին: 10 հազար լուրը նուրերից: Անգաւակ լինելու պատճառով իր մասինց յետոյ բոլոր կարգը խոտանում է կոսպիլ հայոց երկես զարդցին: Պ. Գանձուան ունի երկու մեծ մագաղաններ և երկայարկան երկու մեծ գեղեցիկ տներ: Ասում են այդ կարգից տարեկան եկամուտը հասնում է 50 հազար լուրը: Գոթայիսի Գարգիլում պէտք է դաստասութիւն անեն համալսարանական ուսուցիչներ, մեծ ունիքով, դաստասութիւնը պէտք է լինի հայերէն լեզուով: Տղայոց զարդը կը կրէ իր անունը, Պետրոսեան զարդը, իսկ օրիորդականը իր անունան անունը, Նուսենեան զարդը: ՃՃԷ՝ մարիս է պ. Պետրոս և նրա կողակց յարգելի տիկին Նուսէ Գանձուանացի կառուցանում են մի շեղ օրիորդաց զարդը, որի մասին մեր լրագիրները մէջ իր ժամանակին զրկեցաւ, բայց թէ մերոյնեալ յարգելի բարեբանը, որպէս հաղորդում է ՎՄակին անչայտ լրատուն, մեր երկես զարդցին 10 հազար լուրը են նուրերը, խոտանց են իրանց մասինց իսկ իրանց բոլոր գոյքը նուրերը երկես զարդցին, թէ նրանց երկու երկայարկանի շինութիւնները տարեկան 50 հազար լուրը արդիւն են առկա, թէ երեւակայական զարդցինում հայոց լեզուով դաստասութիւն պէտք է անեն համալսարանական ուսուցիչներ, թէ տղայոց զարդը կը կրէ Պետրոսեան, իսկ օրիորդականը Նուսէեան զարդը անունները, զիմովին ստաւ է: Թող պ. Լուրատուն ասէ, արդե՞ք Մոզգոլում 50 հազար լուրը արժողութեամբ գտնես մի շինութիւն կայ, ուր մնաց որ 50 հազար լուրը տարեկան արդիւնք բերող շինութիւն լինի: ՃՃՄարտ է, պ. Գանձուանացին ունի երկու երկայարկանի շինութիւններ, որոնցից միտում գետեղան է փոստատունը, որից, ինչպէս ինքն ստաց, սպասում է տարեկան 500 լուրը, իսկ միւս շինութիւնը գետ են նոր է շինվում և չէ աւարտած:

Մեզ համար բոլորովին անհասկանալի է պրատուի գիտաւորութիւնը, թէ արդե՞ք այդքան հիշեալուր ստոր հաղորդելով ինչ ծառայութիւն է կանանում մտառցանելը Արքեպոս, դրանով պարտը կամեցել է մեր օրիորդաց զարդը յարգելի հինաւուրցիների մէջ այն միտքն արձարել, որ նրանք 17,500 լուրը օրը, զարդը շինութեան վրա ծախսելուց յետ ժամանակով լրատուի ասածներն են յանձնառու լինեն անհուր: Բայց գոյց գոյց դրանով պարտը կամեցել է նաև ծաղրել նրանց, ինչէ պատշինն է լրատուի գիտաւորութիւնը, շատ անհուսաւորութեամբ է սկսված, իսկ ինչէ երկրորդը, շատ անպակի կերպով, նա մանաւանդ հասարակական կարծիք թարգման

լինել ցանկացողի կողմից, Պարոն լրատու, ինչու գուր խմբագրութեան զեպի ձեղ ունեցած հասարակութիւնը է շարն էր գործ գնում, ինչու գուր չէք մտածում, որ եթէ ձեզ հաւատում են որպէս մի անպիկ մարդու, պէտք է ինքները կամ ամենայն քանիւ սպայոցանէք խմբագրութեան զեպի ձեղ ունեցած այդ մեծ համարմունքը: Ի՞նչ միջոցով կարող է իմանալ խմբագրութիւնը, որ ձեր հաղորդած լուրերը, շատ քիչ բացատրութեամբ, երեւակայական ու ստաւ են: այսպիսի զեպուում, մեր կարծիքով, խմբագրութիւնը բոլորովին անպարտ է:

Ս. Մ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԻՐԵՐ

Վեհափառի կողմից հնագիտական ժողովին պատգամաւոր ուղարկված հայր խորէն Ստեփանն սեպտեմբերի 21-ին, երկուշաբթի օր, Թիֆլիսից պաւատում մի համակրելի ճառով բացատրեց թէ երկրորդ դարից սկսած մինչև ստան և մէկերորդ դարը լուսաւորութիւնը կամ առաւել ինչ կերպով է տարածվել Հայաստանի մէջ: Այդ ընթացքը մեծ համակրութեամբ ընդունվեցաւ հանդիսականներից:

Սեպտեմբերի 21-ին երեկոցեան եղաւ Թիֆլիսի հնագիտական ժողովի նիստերի փակումն: Փակման ժամանակ ժողովի բոլոր անդամները ստորագրում էին Մեծ իշխան Միքայէլ Նիկողայեւիչին հորակալութեան մի ուղերձ: Սրբ բոլոր պաշտօնական գեղեցումները վերջացան, մի տիկին վեր կացաւ տեղից և առաջարկեց որ հնագիտական ժողովը աշխատէ բարձր կառավարութեան առաջ թիֆլիսում համալսարան հիմնելու համար, որ ամենալաւ միջոց կը լինի կենտրոնացնել գիտութիւնը մեր երկրի մէջ և հետագոյն երկրից հնագիտական կէտից: Տիկինը առաջարկութիւնը մտնովեցաւ ժողովի օրագիրների մէջ և տիկինը ստացաւ մեծ ծախահարութիւններ:

Երկուշաբթի, 21-ին սեպտեմբերի, վրաց թատրոնական խումբը մի ներկայացում տուցի ի պատիւ հնագիտական ժողովի: Պաւլի Թատրոնը լի էր բազմութեամբ: Շատ լաւ տպաւորութիւն արաւ հանդիսականների վրա իշխան Գ. Երեստովից կարգացած ուսուցիչ բանաստեղծութիւնը, որով նա ուղեւորում էր հնագիտական ժողովի անդամներին Արաստանի կողմից:

Այս օրէնս պրոֆեսոր Վերիսով այցելեց Թիֆլիսի Ներսիսեան դպրոցը և չափումներ արաւ ուսուցիչ աշակերտների գագաթներին, քանի որ հայերի գագաթների չափումները պրոֆեսորը դրանից առաջ բաւական իւրով արած էր արդէն:

Մեզ գրում են Լոսոց: «Ինչպէս լուսւմ ենք արդէն հաստատուել և երկաթուղու պրոկտ Լոսոն մեր անուանված գետի փողով զեպի երևան: Այս սարի Լոսին շատ աւառ և ցորենով: Բայց վերջին շարժանները չարութիւն և անուս և անձրև ամենին չէ զարկն Կիւղացիները այդ պատճառով նորից ցանք չեն անում»:

Ուղեւորացի գեղում տիրում է այժմ փոքրահարկը ամբողջ ցարը, որ շատ գոյներ է տանում: Հրապարակում ենք Լոսոն անդակաւ վարչութեան այդ ցափ տարածման առաջն առնելու, առողջապահական միջոցներով:

«Тифли. Объявл.» լրագրի վարչակալական հաղորդում են որ այդ քաղաքում գիտաւորութիւն կայ հիմնել մի ընկերութիւն սօսերի մէջ լուսաւորութեան տարածելու նպատակով:

«Кавказ» լրագրից հաղորդում է, որ սեպտեմբերի 20-ին Թիֆլիսից պաւատում մի մեծ

ճաշկերով տրվեցաւ ի պատիւ հնագիտական հիւրերից ժողովի: Այդ ճաշկերովին մասնակցեցին թէ տեղական բարձր պաշտօնականներ, թէ գիտական հիւրերը: Ճաշի ժամանակ հիւրերին ընդունում էր, որպէս տանտեր, Գոթարթայի Պաշտօնակատար իշխան Մեկիբով:

Հետեւալ հնագիտական ժողովը 1884 թ-ին լինելու է Օդեսայում:

«Кавказ» լրագրից լսել է որ երկէ, 22-ին սեպտեմբերի կտմ Ուլարով իր ընտանիքով և պրոֆեսոր Վերիսով ճանապարհ են ընկել զեպի կախիթ, որտեղ պէտք է հետադառնան մի քանի հասիւններ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

«JOURNAL d'ORIENT» ԼՐԱԳՐԻ 809-ՈՒՍՄԸ

Կ. Պոլսի «Ջերիզէի Հալաղիս» թիւրք լրագրից նորերում մի մասնութիւն է աւրել թիւրք կառավարութեանը Վիեննայի «Journal d'Orient» լրագրի մասին, ասելով որ այդ լրագրի մէջ Տրատարակված յօդուածները հայոց խնդրի մասին կարող են փնտալ օտմանեան պետութեան շահերին: Ահա ինչ է պատասխանում Ֆրանսական լրագրից թիւրք մասնիչին:

Թիւրք լրագրին երեկ շատ է նեղացնում մեր արդար և ճշմարտ խօսքը, բայց մեք նախարկողուցանում ենք չէ, յիս իրազուրկահի ձեռքով վարձված լեկերը թէ այն միջոցը որ նա խորհուրդ է տալիս Բ. Կրանը, ունիւղ չէր փնտալ մեր լրագրի տարածմանը և մեր արժարժգած արդարութեան և մարդկայնութեան սկզբունքներին: Մեք կիմանայինք այնպէս անել որ Թիւրքիայի մեր բաժանորդները կանոնաւորապէս ստանային մեր թիւրքը, չը նայելով այն բոլոր սարգիւններին, որոնք զրկւմ լինելու մեզ գէմ թիւրք ցէկերայի կամայականութեամբ: Ամբողջ լուսաւորված աշխարհի զիպոմատիական շրջանները, որոնք մեր թիւրքը կարգում են, և մատուց որ մեր յօդուածները արտատպում է, կը շարունակեն մեր օրագրին ստանալ Կ. Պոլսում, ինչպէս ուրիշ տեղերում: Միջոցը, ուրեմն անգործնական կը լինէր յթէ մեր չափաւորութեանը, մեր զգուշութեանը չը նայած, որով մեք միշտ խուսալիկ ենք կրակել խիտ մեղադրանքներ Սոլլիսի կառավարութեան զէմ այդ կառավարութիւնը հետեւ էր «Ջերիզէի Հալաղիս» լրագրի խմբագրութեան թիւրք էֆէնդիներին խորհրդներին և մեզ պատիւ տանել արդեւ լմեր լրագրին օտմանեան կերպի մեր անուրքը, մեք այլ ևս չէինք քաշովի բարձրման ասել այն ամենը որ գիտեսներ: Եւ գա կը լինէր արգելման միակ մեզ զգուշում էինք, յարգելով միմայն հիւրասիրութեան կանոնները, քանի որ մեր թիւրքը ազատ շրջում էր Թիւրքիայում:

Ունիւղ ոյթ՝ շարունակում է Վիեննայի լրագրից, չի ստիպի մեզ գաւաճանել ճշմուղի զանգիներ պաշտպանութեան գործին և հրատարակ յայտնելուց որ Գերիլինի գաշապրի 61-որդ յօդուածի գործադրութիւնը մ. Բ. պատաստութիւն է, որ զրկւմ է թէ Բ. Կրանը վրա և թէ յիշեալ գաշապրը ստորաբարդ պետութիւնների վրա: Մեք, ուրեմն, չենք լուի, և այդ կաննք, ի հարկի թէ յօդու տոյն իսկ օտմանեան կառավարութեան, թէ յօդու Հայաստանի քրկմանեայ ազգաբնակչութեան շահերին:—միւ-

